एफ ई अर संख्या ०५ (०२) १४ ईपीसी को खण्ड ३७६/५११ अन्तर्गत दर्ता गरिएको थियो तेही दिन आरोपी-पुनरावेदक को विरुद्ध मा र तेस विषय लाइ अनुसन्धान को निम्ति पुलिस थाना को अधिकारी-अभियोग, त्यो हो, उप निरीक्षक (एस आई) ले लिएका थिए।

५. एक अभियोग कागज पेश गरिएको थियो ईपीसी को खण्ड ३७६ /५११ /३४१ /३४२ सँग पढ्नुहोस् पोक्सो अधिनियम, २०१२ को खण्ड ४ अन्तर्गत. ज्ञानी विशेष न्यायधिस ले ईपीसी को खण्ड ३४१ र पोक्सो अधिनियम, २०१२ को खण्ड ५, दण्ड पोक्सो अधिनियम, २०१२ को खण्ड ६ र ईपीसी को खण्ड ३७६ (२) अनुसार अभियोग बनाउनु भयो. प्व संख्या १, (शिशु) अन्जली राई को बयान रेकोई गरियो। पिडित को आमा, प्व संख्या ३ को जाँच गरियो। पिडित को बुबा प्व संख्या २ (अभियोग्कर्ता को गवाही) को रुप मा देखिनु भयो। प्व संख्या ५ र प्व संख्या ६ ति केटीहरु थिए जो विद्यालय उपस्थित हुनु अघाडी पिडित संग त्यिह समय फर्किन्दै थिए। तिनीहरु साक्षी बाकस मा पिन आउनु भयो घटना को विवरण दिन्दै। प्व संख्या ९, स्त्री रोग विशेषज्ञ, जसले पिडित को जाँच गर्नु भयो, उनि पिन साक्षी बाकस मा आउनु भयो।

६. ज्ञानी विशेष न्यायधिस ले सम्पूर्ण सबूत लाई विचार गर्दै, पुनरावेदक लाई पोक्सो अधिनियम, २०१२ को खण्ड ९ /१० साथै ईपीसी को खण्ड ३४१ अन्तर्गत दोषी ठहरीएयो। अनुच्छेद २५ मा, विशेष न्यायाधिस ले दोषसिद्धि रेकोई गर्ने क्रममा पोक्सो अधिनियम, २०१२ को खण्ड ९ /१० मुताबिक सात साल को सरल कैद र जरिवाना रु ५०,०००/- लागू गर्यो। ईपीसी को खण्ड ३४१ अन्तर्गत एक महिना को अविध को लागि सरल कैद लागू गरिएको थियो। पुनरावेदक ले पुनरावेदन पेश गरेको थियो उच्च अदालत मा जुन यद्यपि उच्च अदालत ले निर्णय दिनंकित २०.०९.२०१६ मुताबिक खारेज गर्यो तर खारेज गर्दा उच्च अदालत ले विशेष नयिस द्वारा पारित दोषसिद्धि लाई हेरफेर गर्यो (पोक्सो अधिनियम, २०१२) को खण्ड ९/१० लाई रुपान्तरण गर्यो खण्ड ५ (एम) सँग पढ्नुहोस् खण्ड ६ र दण्ड को अविध दस साल कठोर कैद बनाइयो र जरिवाना रु. ५,०००/-

उच्च अदालत को निर्णय को अनुच्छेद २५ यस प्रकार छ:

""२५. तथ्यहरूको सम्पूर्ण सन्दर्भमा र परिस्थितिहरू को सम्बन्धमा, रेकर्ड र प्रमाणमा प्रमाण छलफलहरू, म वरिष्ट परीक्षण अदालत को निष्कर्षहरू माथि सहमत हुन सिकन कि अपराध एक खण्ड ९ र सजाय खण्ड १०, पोक्सो अधिनियम मुताबिक छ। यो छ कुनै निस्सन्देह बिना खण्ड ५ (एम) को मुनि पर्ने अपराध जसको सजाय पोक्सो अधिनियम को खण्ड ६ अनुसार हुन्छ।

पुनरावेदक त्यही अनुसार दोषी ठहरियो, विधिवत दोषसिद्धि वरिष्ठ परीक्षण अदालत द्वारा लागू गरिएको पोक्सो अधिनियम को खण्ड ९/१० अनुसार । ऊ लाई दस साल को कठोर कैद र जरिवाना रु ५,०००/- (रुपिया पाँच हजार) मात्रै, को सजाय भयो पोक्सो अधिनियम को खण्ड ५ (एम) सजाय खण्ड ६ अन्तर्गत, पूर्वनिर्धारित जरिवाना नितरे को खण्ड मा छ महिना को लागि। ईपीसी को खण्ड ३४१ भित्र पर्ने अपराध को लागि वरिष्ठ परीक्षण अदालत को दण्ड लागु हुन्छ। कैद को दण्ड हरु समानुपातिक चल्ने छ।"

७. उच्च अदालत ले सिक्किम पिडित क्षतिपूर्ति योजना अन्तर्गत रु १,००,०००/- (एक लाख रुपिया) क्षतिपूर्ति दिया जाओस भनेर आदेश पनि पारित गर्यो। पुनरावेदक उच्च अदालत को निर्णय संग पिडित भएर प्रतिवेदन मा आको छ।

८. पुनरावेदक को पक्ष का वरिष्ट अधिवक्ता उच्च न्यायालय को निर्णय विरुद्ध यो जनाउनु हुन्छ कि उच्च अदालत ले दण्ड वृद्धि गर्नु मा गल्ति गरेको छ, जबिक कुनै पिन पुनरावेदन दण्ड बढाउनु को निम्ति पेश गरेको थिएन। उनको भनाइ अनुसार, उच्च नयालय ले दण्ड वृद्धि न गर्नु पर्ने थियो। उनले अझ जनउनु हुन्छ कि परीक्षण अदालत ले पारित गरेको दण्ड अधिकतम हो पोक्सो अधिनियम, २०१२ को खण्ड ९ /१० अन्तर्गत

जबिक मुद्दा को तथ्यहरू र परिस्थितिहरू अनुसार, पुनरावेदक लाई खण्ड १० भित्र अधिकतम पाँच साल को सजाय दिन ठिक थियो।

९. राज्य को पक्ष का वरिष्ट अधिवक्ता ले उच्च अदालत को आदेश को समर्थन गर्नु भो। यो विवादित छ कि सी.आर.पी.सी को उप-खण्ड (ब) खण्ड ३८६ मुताबिक उच्च अदालत लाई निष्कर्षहरू बदल्ने अधिकार छ र उच्च अदालत ले अपराध पोक्सो अधिनियम, २०१२ को खण्ड ५ (एम) भित्र पर्ने थाहा पारे, जस अन्तर्गत दस साल को कठोर कैद को सजाय सही रूपमा लगाईयो। यो पेश गरिएको छ कि पोक्सो अधिनियम को खण्ड ५ (एम) भित्र पर्ने अपराधहरू पूर्णतया साबित भयो। यो पेश गरेको छ कि उच्च अदालत ले सब्त को विश्लेषण गर्दा सही रूपमा निष्कर्ष गर्यो कि यो अपराध गम्भीर आनुवंशिक यौन आक्रमण हो र जसको न्यूनतम दण्ड दस साल आरआई हो। यसैले, यो अदालत ले दिएको दण्ड माथि हस्तक्षेप गर्दैन।

१०. हामीले दुवै पक्ष का विरष्ट अधिवक्ता ले पेश गरेका आज्ञाकारीताहरू र रेकोर्ड लाई अध्यन्न गर्यो।
१०. पुनरावेदक को पक्ष का विरष्ट अधिवक्ता को पिहलो आज्ञाकारीता यो छ कि उच्च न्यायालय
ले दण्ड को वृद्धि गरेको छ सात साल देखिन दस साल जुन गर्नु हुँदैन थियो।